

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24Csp/116/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116221071
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3116221071.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD, s.r.o. so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368 proti žalovanému H. Lintnerovi, nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. kaštieľom XXX/XX, D. nad T., štátny občan SR, o zaplatenie 700 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 668,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 92,04 Eur a vo výške 5,25% ročne zo sumy 668,72 Eur od 10.11.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Poštová banka, a.s. sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu istiny 700 Eur, poplatky v sume 44,52 Eur, úroky vyčíslené ku dňu 10.11.2016 v sume 707,43 Eur, zmluvné úroky vo výške 29,50 % ročne zo sumy 700 Eur od 10.11.2016 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy istiny 700 Eur od 10.11.2016 do zaplatenia, a náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že žalobca ako veriteľ uzavrel dňa 21.10.2013 so žalovaným ako dlžníkom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške podľa zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky žalobcu pre úver, všeobecné obchodné podmienky. Dlžník sa zaviazal splatiť úver spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 29,50% ročne a poplatkami, ktorých výška 44,52 eur je uvedená v listine aktuálny stav úveru. V rozpore so zmluvnými dojednaniaми žalovaný svoj záväzok uhrádzať splátky úveru neplnil riadne a včas. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením zmluvne dohodnutých splátok úveru, žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný. Žalovaný neuhradil zo žalovanej sumy ani časť.

2. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 31.8.2017 uviedol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok z úveru až do zaplatenia istiny úveru. Poukázal na bod 6.4. obchodných podmienok, podľa ktorého v prípade ak nastane predčasná splatnosť úveru, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke. S obchodnými podmienkami sa žalovaný oboznámil a vyslovil s nimi žalovaný súhlas, čo potvrdil svojim podpisom. Poukázal aj na ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Žalobca má vzhľadom na uvedené za to, že zmluvný úrok mu patrí až do splatenia úveru. Na výzvu súdu žalobca v písomnom podaní zo dňa 1.3.2018 uviedol, že žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po 32,62 Eur, vždy do 10. dňa v mesiaci, pričom dátum prvej splátky

bol 10.11.2013. Mesačná splátka pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 30 Eur, z poplatku za poistenie úveru vo výške 2,62 Eur. Je zrejmé, že v danom prípade šlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru, a teda ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Žalovaný uzavrel v danom prípade zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby, no táto nebola podmienkou získania úveru. Úver bol vyhlásený za predčasne splatný ku dňu 28.3.2014, pričom predtým bol upozornený na možnosť predčasného splatenia úveru. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou mesačnej splátky po prvý krát dňa 10.11.2013 neuhradením mesačnej splátky riadne a včas, keďže ju zaplatil až dňa 29.11.2013. Ďalej uviedol, že žalovaný uhradil celkovo sumu 32,62 Eur, ktorá bola započítaná v sume 12,58 Eur na poplatky, v sume 20,04 Eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania, a na istinu nebola započítaná žiadna suma. Do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavoval neuhradený úrok sumu 87,69 Eur, a neuhradený úrok z omeškania sumu 1,34 Eur, teda spolu 89,03 Eur, od ktorej boli odrátané úhrady žalovaného vo výške 20,04 Eur. Od vyhlásenia predčasnej splatnosti do dňa 10.11.2016 suma zmluvných úrokov predstavuje 541,99 Eur a suma úrokov z omeškania 96,46 Eur, teda spolu 638,45 Eur. Vysvetlil spôsob výpočtu úrokov. Poplatky v sume 44,52 Eur predstavujú poplatky za nezaplatené poistné 2 x 2,62 Eur od 10.12.2013 do 10.1.2014, poplatok za 1. upomienku 9,96 Eur dňa 27.12.2013, poplatok za 2. upomienku 24,90 Eur dňa 27.12.2013, poplatok za upozornenie pred zosplatením vo výške 1,10 Eur dňa 10.3.2014, poplatok za výzvu na splatenie úveru vo výške 3,32 Eur dňa 28.3.2014. Napokon žalobca poukázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti X.j, ktorého relevantné časti odôvodnenia odcitoval.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, napriek tomu, že mu bola doručená aj s výzvou na vyjadrenie.

4. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanému obchodnej spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s., a navrhol pripustiť zmenu účastníka na strane žalobcu, a preto súd uznesením č.k. 24Csp 116/2016-50 zo dňa 13.12.2017 pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s.

5. Na nariadený termín pojednávania sa nedostavil žalobca, jeho právny zástupca, ani žalovaný, ktorí boli riadne a včas predvolaní. Žalobca neprítomnosť ospravedlnil, nežiadal odročiť pojednávanie. Žalovaný neprítomnosť neospravedlnil, nežiadal odročiť pojednávanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol vo veci v neprítomnosti strán.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, zmluvy o úvere zo dňa 21.10.2013, obchodných podmienok Poštovej banky, a.s. pre úver dostupná pôžička (ďalej len „OP“) , všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky, a.s. (ďalej len „VOP“), výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 28.3.2014, aktuálneho stavu úveru, sadzovníka poplatkov, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.10.2017, prílohy tejto zmluvy, písomných podaní žalobcu zo dňa 22.11.2016, 31.8.2017, 9.11.2017, 1.3.2018, spôsobu výpočtu úrokov, predpisu splátok, výpočtu RPMN, upozornenia pred zosplatením zo dňa 11.3.2014 s podacím hárkom, vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s podacím hárkom a doručenkou, zvyšný obsah spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 21.10.2013 uzavrela Poštová banka a.s. ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 700,- Eur. V zmluve o úvere sú uvedené ďalšie náležitosti zmluvy, a to záväzok dlžníka zaplatiť úver v 36 mesačných splátkach po 32,62 Eur vrátane poplatku za poistné, pri ročnej úrokovej sadzbe 29,50% s tým, že dátum prvej splátky bol 10.11.2013, každá ďalšia splátka mala byť zaplatená k 10. dňu mesiaca a dátum konečnej splatnosti je dňa 10.10.2016. RPMN bola uvedená vo výške 38,62%, priemerná hodnota RPMN vo výške 46,06 % a celková výška nákladov bola uvedená vo výške 368,71 Eur. Malým písmom je uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. V zmluve je žalovaný označený menom, priezviskom, adresou jeho trvalého pobytu, rodným číslom. Podľa bodu 3.5. zmluvy o úvere právne vzťahy neupravené touto zmluvou sa riadia OP, VOP, Sadzovníkom poplatkov, príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa bodu 6.2 OP ak dlžník je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru

vrátane príslušenstva. Podľa bodu 6.4. OP v prípade ak nastane predčasná splatnosť úveru, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke.

8. Z aktuálneho stavu úveru bolo preukázané, že žalovaný uhradil Poštovej banke a.s. titulom úveru dňa 29.11.2013 splátku v sume 32,62 Eur.

9. Poštová banka a.s vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej časti úveru v sume 171,16 Eur výzvou zo dňa 11.3.2014, zaslanou mu 11.3.2014 ako vyplýva z podacieho hárku. Banka žalovaného vo výzve upozornila, že ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok v lehote 15 dní, môže žalobca využiť oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Výzvou zo dňa 28.3.2014, adresovanou žalovanému žalobca z dôvodu, že žalovaný bol aj napriek opakovaným výzvam veriteľa v omeškaní so splácaním úveru, vyhlásil ku dňu 28.3.2014 predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky vo výške 813,51 Eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Podľa predloženej fotokópie doručenky žalovaný prevzal vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru dňa 16.4.2014.

10. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 2 písm. j/, k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),,

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „Občiansky zákonník“/ Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín,

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 21.10.2013 bola medzi Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dlžník obsah zmluvy, obchodných podmienok, a všeobecných obchodných podmienok pred jej podpísaním podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že banka vzorový text zmluvy, všeobecných obchodných podmienok používala vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Dlžníkovi poskytol veriteľ finančné prostriedky v rámci jeho podnikateľskej činnosti a dlžník pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže dlžníkovi bol úver poskytnutý na jeho osobnú potrebu, a banka úver poskytla ako podnikateľ, keďže predmetom jej podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože banka poskytla spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a dlžníkovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom aplikáciu režimu tohto zákona si strany potvrdili v zmluve o úvere. Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu a dopad uvedených právnych predpisov naň nespochybňoval ani žalobca.

12. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.10.2017, čo mal súd za preukázané zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.10.2017, ako aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Zároveň mal súd preukázané, že banka pred postúpením pohľadávky na žalobcu splnila aj osobitné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky stanovené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, pretože z predložených listín bolo preukázané, že pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky banka písomne vyzvala žalovaného na splnenie omeškaných splátok úveru a to výzvou zo dňa 11.3.2014, odoslanou žalovanému 11.3.2014, ako aj výzvou zo dňa 28.3.2014, ktoré prevzal žalovaný dňa 16.4.2014, a ktorou bola celá pohľadávka z úveru zosplatnená a zároveň v čase uzavretia zmluvy bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením splátok úveru voči banke.

13. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase vyhlásenia rozsudku, bol súd povinný prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a to aj vtedy, ak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na text citovaného ustanovenia je za použitia gramatického výkladu zrejmé, že ide o právnu normu procesnej povahy, ktorá neobsahuje prechodné ustanovenia a keďže bola účinná v čase rozhodovania súdu v tejto veci, súd ju musel použiť. Preskúmaním listín mal súd za to, že nárok nemôže byť premlčaný, pretože 3ročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka neuplynula pred podaním žaloby na súd, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 23.11.2016, a premlčané by mohli byť len splátky úveru, ktorých splatnosť nastala pred 23.11.2013, čo je v danom prípade vylúčené, keďže prvá splátka úveru bola splatná 10.11.2013, pričom túto splátku žalovaný uhradil dňa 29.11.2013.

14. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala v písomnej forme prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č.

129/2010 Z.z.. Údaj v zmysle zákona v slovnom spojení „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ teda v zmluve uvedený vôbec nie je. V zmluve o úvere je uvedená iba celková výška nákladov v sume 368,71 Eur a drobnejším písmom pod základnými náležitosťami zmluvy je uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Tento údaj je však podľa názoru súdu nepostačujúci, nakoľko podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. medzi základné náležitosti zmluvy patrí aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a teda tento údaj musí byť vymedzený zákonom stanoveným slovným spojením, tak aby ho bol spotrebiteľ schopný rozpoznať a musí byť vyčíslený na konkrétnu sumu a nie je možné používať iba odkaz na súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Zo slovného spojenia celková čiastka úveru podľa názoru súdu nemôže byť priemernému spotrebiteľovi zrejmé, že sa jedná o celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ na základe zmluvy o úvere banke zaplatiť. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je významný údaj pre spotrebiteľa, pretože na základe neho môže spotrebiteľ poznať rozsah svojho záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve je uvedená iba výška, počet a termíny anuitnej splátky, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Literu zákona v tomto smere nenapĺňa ani možnosť klienta kedykoľvek počas trvania zmluvy vyžiadať od banky výpis z úverového účtu formou amortizačnej tabuľky. Zákon totiž jednoznačne vyžaduje, aby zmluva už v čase jej uzavretia mala predpísané náležitosti. Preto neobstojí, ak tieto náležitosti môžu byť poskytnuté až dodatočne na základe žiadosti spotrebiteľa. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo 19/2012 zo dňa 12.3.2013, sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.6.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 1.12.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.3.2016, sp. zn. 23Co 263/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/172/2016 zo dňa 24.5.2016). Súd sa k tejto ustálenej súdnej praxi prikláňa. Na takomto výklade citovaného zákonného ustanovenia súdy zotrvali, ako je to zrejmé z novej judikatúry (napr. rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 245/2017 zo dňa 7.11.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 4Co 70/2017 zo dňa 5.10.2017). Pokiaľ tieto náležitosti budú uvedené v zmluve pre spotrebiteľa to má význam z hľadiska toho, že bude vopred informovaný o stave splatenia úveru čo do istiny, a čo do úrokov a poplatkov ku konkrétnemu dátumu v budúcnosti, ku ktorému by sa spotrebiteľ rozhodol predčasne splatiť úver, pretože ak spotrebiteľ využije toto právo, je povinný zaplatiť úroky len do predčasného splatenia úveru.

16. Súdu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti X. U., ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol tak, že

1. Článok 10 ods. 1 a 2 Smernice v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že :- Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči,- nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.

2. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

3. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

4. Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. Kým článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pri tejto rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a Smernice súd skúmal, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie smernice je teda neprípustné v tomto súdnom konaní, kde žalobcom je súkromná právnická osoba a žalovaným fyzická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť iba k jednému záveru, a sice, že v zákone č. 129/2010 Z.z. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchyľil, a zákon č. 129/2010 Z.z. schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Ustanovenia § 9 ods. 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. nadobudli účinnosť 11.6.2010, a súdy od vtedy už viac rokov konštantne judikovali, že v prípade absencie vymedzených zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Takýto výklad by bol zároveň v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a výrazne by narušil princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 ods. 1, 2 CSP. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez). Z týchto dôvodov už Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/92/2017-63 zo dňa 20.9.2017, sp. zn. 4Co 120/2017 zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 4Co 321/2017 zo dňa 15.2.2018 tiež uzavrel, že napriek rozsudku Súdného dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15, po konštatovaní neprípustnosti priameho účinku Smernice v spore medzi jednotlivcami a aj nepriameho účinku Smernice, súd nemôže tolerovať absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré predpisuje zákon č. 129/2010 Z.z. a z toho dôvodu je treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

17. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Keďže zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje uvedené náležitosti, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z..

18. Keďže predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi proti žalovanému nevzniklo právo na zaplatenie úroku z úveru a poplatkov /poplatky za upomienky, za výzvy, za poistenie/, ktoré boli v zmluve dojednané a ani čiastočné úhrady žalovaného nebol žalobca oprávnený započítať na tieto nároky. Z obsahu listín bolo preukázané, že žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 700 Eur, s tým, že žalovaný uhradil právnomu predchodcovi žalobcu titulom úveru celkovú

sumu 32,62 Eur, ktorú započítal súd na úrok z omeškania v sume 1,34 Eur vyčísleného za obdobie do zosplatnenia úveru, ohľadom ktorého nároku uniesol žalobca bremeno tvrdenia, keďže vo svojom podaní zo dňa 1.3.2018 v spojení s predloženým spôsobom výpočtu úroku z omeškania vysvetlil, z akých súm omeškaných splátok, pri akej sadzbe a za aké obdobie bol tento úrok z omeškania vyčíslený, pričom pri výpočte použil správnu úrokovú sadzbu vo výške 5,5% ročne zo splátky splatnej 10.11.2013, a vo výške 5,25% ročne zo splátok splatných od 10.12.2013 do 10.3.2014; a súd zvyšok úhrady započítal na istinu úveru v sume 31,28 Eur. Žalovaný má teda nesplnenú zmluvnú povinnosť voči žalobcovi čo do istiny úveru v sume 668,72 Eur (700 Eur - 31,28 Eur).

19. Celý úver sa stal splatným ku dňu 28.3.2014 na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu učiného výzvou zo dňa 28.3.2014 v súlade s ustanovením bodu 6.2 OP a odo dňa nasledujúceho po zosplatnení, t. j. od 29.3.2014 je žalovaný v omeškani so zaplacením celého zostatku úveru. Pred zosplatnením úveru bol žalovaný veriteľom výzvou zo dňa 11.3.2014 písomne vyzvaný na úhradu omeškaných splátok úveru, v čase, keď bol v omeškani so splátkami za dobu prevyšujúcu 3 mesiace, a zároveň bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia úveru, ak neuhradí omeškané splátky do 15 dní od doručenia výzvy. Úrok z omeškania za obdobie od splatnosti celého úveru prináleží v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v období od 13.11.2013 do 11.6.2014, t.j. aj ku dňu nasledujúcemu po zosplatnení úveru (29.3.2014) bola vo výške 0,25%. Z tvrdení žalobcu vyplynulo, že žalovaný neuhradil žiadnu časť dlhu ani po predčasnom zosplatnení úveru, pričom žalovaný uvedené tvrdenie nerozporoval. Preto žalobcovi patrí úrok z omeškania v sume 92,04 Eur za obdobie od zosplatnenia úveru dňa 29.3.2014 do uplatneného dátumu 9.11.2016, a to vo výške 5,25% ročne zo sumy istiny úveru 668,72 Eur a vo výške 5,25 % ročne zo sumy istiny 668,72 Eur od 10.11.2016 do zaplatenia.

20. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd po vykonanom dokazovaní za použitia citovaných ustanovení právnych predpisov výrokom I. zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi peňažný dlh v sume 668,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 92,04 Eur a vo výške 5,25% ročne zo sumy 668,72 Eur od 10.11.2016 do zaplatenia a výrokom II. vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia istiny 700 Eur, vyčísleného úroku v sume 707,43 Eur, poplatkov v sume 44,52 Eur, t.j. žiadal o zaplatenie sumy vo vyčíslenej výške 1451,92 Eur, a súd jeho žalobe vyhovel v časti o zaplatenie istiny 668,72 Eur, úrokov v sume 92,04 Eur, t.j. spolu v sume 760,76 Eur, a preto úspech žalobcu predstavuje 52,40 %, a súd žalobu zamietol vo zvyšnej časti, čo predstavuje úspech žalovaného v rozsahu 47,60%. Keďže úspech žalobcu je takmer rovnaký ako úspech žalovaného, súd vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu podľa § 255 ods. 2 CSP výrokom III. vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s

potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.